

Z toho, co předesláno, vyplývá, že po výsledku svědků dožádaným soudem a po samosoudcovském nařízení urgencye (16. února 1934) došlo ke skutečnému pokračování v zahájeném řízení ve smyslu § 40 tisk. zák. teprve dne 10. října 1934, kdy došlo soudní kanceláři k dalšímu vypravení samosoudcovské dožádání okresního soudu v Železném Brodě za výslech obviněného F. K. Nestalo se tedy v době více než šesti měsíců v řízení nic, co by bylo sloužilo ku přivedení rozsudku a tím k pokračování v řízení.

Skutkové okolnosti, o něž se tento závěr opírá, mohl zrušovací soud jako skutečnosti ryze procesní vzít za podklad svého rozhodnutí, třebaže nebyly v napadeném rozsudku zjištěny (Sb. n. s. č. 4597).

Jde-li o trestný čin, spáchaný obsahem tiskopisu, a bylo-li podle toho, co předesláno, zjištěno, že v zahájeném trestním řízení nebylo pokračováno po dobu šesti měsíců, aniž podle stavu věci a podle obsahu spisů jest opora pro předpoklad, že pokračování v řízení nebylo možné, nastalo promlčení podle § 40 tisk. zák. Poněvadž však promlčením pomíjí jak vyšetřování tak i trestnost činu (§ 531 tr. zák.), jest odsuzující výrok stížen zmatkem podle § 281, čís. 9 b) tr. ř., který sice v tomto směru nebyl zmateční stížností uplatňován, k němuž však bylo zrušovacímu soudu přihlížeti z moci úřední podle § 290, odst. 1 tr. ř., když je nastalého promlčení dbáti v každém období řízení (Sb. n. s. č. 2198, 4597).

Čís. 5436.

Rozhodnutie súdu môže byť v opravnom pokračovaní preskúmané len súdom vyššej stolice a len na základe opravného prostriedku strany. Ten istý súd, ktorý meritorne rozhodol v trestnej veci, nemôže sám vecne preskúmať svoje rozhodnutie ani na tom základe, že by v prospech obžalovaného vzal v úvahu skutočnosti nastalé po dřívejšom jeho rozsudku.

Vyhlasenie rozsudku obžalovanému, nemajúcemu obhájcu, bez poučenia o opravných prostriedkoch nemá právneho účinku čo do začiatku lehoty o ohláseníu a prevedeníu opravného prostriedku.

(Rozh. zo dňa 23. novembra 1935, Zm IV 599/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. P. a spol., obžalovaným z prečinu násilia proti orgánu vrchnosti atď., vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, rozsudok vrchného súdu v Košiciach zo dňa 12. novembra 1934 zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p., vo výroku, ktorým byly zrušené rozsudky krajského súdu v Berehove zo dňa 20. novembra 1929 a vrchného súdu v Košiciach zo dňa 6. decembra 1930 dotyčne obžalovanej J. P., a vo výroku, ktorým bola táto obžalovaná podľa § 326, čís. 3 tr. p. oslobodená od obžaloby pre prečin podľa § 4. odst. 2 zák. čl. XL:1914 a dôsledkom toho aj vo výroku o útratách trestného pokračovania.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku odvolacieho súdu právom uplatňuje verejný žalobca dôvod zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p.

Trestný poriadok, platný na Slovensku a Podkarpatskej Rusi, nepripúšťa v žiadnom svojom ustanovení, aby ten istý súd, ktorý meritorne rozhodol v trestnej veci, sám mohol meritorne preskúmať svoje rozhodnutie a znovu o tejže veci rozhodovať. Naopak celý systém trestného poriadku, pokiaľ ide o opravné pokračovanie, je vybudovaný na zásade, že rozhodnutie súdu môže byť v opravnom pokračovaní preskúmané len súdnou inštanciou vyššou a len na základe opravného prostriedku strany. Je to zrejmé, pokiaľ ide o rozsudky, najmä z ustanovení §§ 381 a 426 tr. p., podľa ktorých o opravných prostriedkoch, podaných do rozsudkov súdov, resp. do rozhodnutí rozsudkom na roveň postavených, rozhodujú vždy výhradne sudy vyššie. Táto zásada je prevedená i v § 441 tr. p., ktorým rozhodnutie o opravnom prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti je vyhradené len najvyššiemu súdu a je vylúčené použitie tohoto opravného prostriedku vo veciach, v ktorých meritorne rozhodoval najvyšší súd.

Ustanovením § 426 tr. p., ktoré určuje súd oprávnený preskúmať rozsudky vrchných súdov ako súdov odvolacích, je vylúčené, aby vrchný súd ako odvolací súd vôbec rozhodoval o svojom dřívejšom rozsudku, ktorým preskúmaval rozsudok podriadeného krajského súdu, a v dôsledku toho aby znovu rozhodoval i o preskúmanom už rozsudku podriadeného krajského súdu.

Vrchný súd napadnutým rozsudkom (zo dňa 12. novembra 1934) porušil túto zásadu tým, že pri rozhodovaní o otázke podmieneného odkladu výkonu trestu, uloženého obžalovanej J. P., preskúmal z čiastky svoj dřívejší rozsudok zo dňa 6. decembra 1930 a rozsudok krajského súdu v Berehove zo dňa 20. novembra 1929, ním už v tejže čiastke preskúmaný. Urobil tak tým, že rozsudky tieto, pokiaľ ide o obžalovanú J. P., zrušil, obžalovanú sprostil obžaloby a tak znovu rozhodoval o otázke viny, o ktorej už vo svojom predchádzajúcom rozsudku rozhodol. Bez zákonom stanoveného oboru pôsobnosti nemohol tak učiniť ani na tom základe, že v prospech obžalovanej v napadnutom rozhodnutí vzal v úvahu skutočnosti, nastalé po dřívejšom jeho rozsudku. Týmto rozhodnutím prekročil obor svojej pôsobnosti a zaviniť zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p.

Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti shľadal najvyšší súd toto: Rozsudok vrchného súdu v Košiciach zo dňa 6. decembra 1930 nebol písomne doručený obžalovanej J. P. Bol jej síce oznámený dňa 17. februára 1931 v neverejnom zasadnutí, konanom v smysle § 7 zák. o podm. ods., ale bez poučenia o opravných prostriedkoch, ačkoľvek obžalovaná J. P. vôbec nemala obhájcu. Tým bolo porušené ustanovenie § 330, odst. 1 tr. p., nariaďujúce, aby obžalovaný, nemajúci obhájcu, bol pri vyhlásení rozsudku súdom poučený o opravných prostriedkoch. Vyhlásenie rozsudku bez poučenia o opravných prostriedkoch obžalovanému, nemajúcemu obhájcu, nemôže mať právneho účinku čo do začiatku lehoty k ohláseniu a prevedeniu opravného prostriedku. Podľa §§ 388, 395,

494 tr. p. a § 31, odst. 2 por. nov., nabývá rozsudek právné moci (pokial' nejde o rozsudek, proti ktorému vôbec niet opravného prostriedku) len vtedy, keď oprávnení nepodali prípustný opravný prostriedok, alebo keď od neho upustili, resp. keď tento bol zamietnutý alebo odmietnutý. Nelze tedy pred uplynutím lehoty, stanovenej k ohláseniu opravného prostriedku, pokiaľ sa oprávnení pred jej uplynutím pravoplatne opravného prostriedku nevzdali, stanoviť jeho pravoplatnosť. Lehota k ohláseniu opravného prostriedku, pokiaľ ide o cit. rozsudek dosiaľ obžalovanej podľa predpisov zákona nepublikovaný, dosiaľ ani nezačala a ani sa obžalovaná opravného prostriedku nevzdala. Neni tedy rozsudek vo veci základnej (vo výroku o vine a treste) u obžalovanej J. P. vôbec pravoplatný a v otázke podmiennečného odkladu výkonu trestu rozhodoval u nej krajský súd predčasne.

Čís. 5437.

Bylo-li na trestném činu zúčastněno více osob, z nichž některé mohou býti stíhány pouze na návrh, jiné však bez návrhu z moci úřední, je podání a zpětvzetí návrhu stejně účinné u každé osoby spadající do skupiny první, nemá však žádného významu při posuzování stíhatelnosti osob ze skupiny druhé.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1935, Zm IV 687/35.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti O. H., obžalovanému pro zločin krádeže, následkem zmateční stížnosti veřejného žalobce vynesl rozsudek, jímž vyhověl zmateční stížnosti vrchního státního zastupitelství z důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 c) tr. ř. zrušil rozsudek odvolacího soudu v části týkající se obžalovaného O. H. a uznal tohoto obžalovaného vinným jako návodce ke zločinu krádeže podle § 69, čís. 1, §§ 333, 336, čís. 4, 8 tr. z., který tak spáchal, že v měsíci lednu 1933 v Č. navedl J. H. mladšího, aby z držení a bez přivolení jiného, totiž z uzamčené truhly svého otce J. H. staršího, s nímž žil ve společné domácnosti, odňal jednu 1000 Kč bankovku, a že mu dal za tím účelem 2 paklíče, tedy že jiného navedl ke zločinu krádeže, který také byl takto spáchán.

Z d ů v o d ů:

Vrchní soud zjistiv, že obžalovaný O. H. navedl J. H. ml. ke krádeži peněz jeho otce, že za tím účelem dal též jmenovanému dva paklíče, že J. H. ml. skutečně podle návodu krádež provedl a odcizenou tisícikorunovou bankovku obžalovanému odevzdal, osvobodil O. H. od obžaloby pro návod ke zločinu krádeže podle § 69, č. 1, §§ 333 a 336, č. 4 a 8 tr. z., a to podle § 326, č. 3 tr. ř. s odůvodněním, že poškozený otec upustil od svého návrhu na potrestání syna — pachatele krádeže — a proto musel býti osvobozen i návodce podle § 116 tr. z.

Zmateční stížnost vrchního státního zastupitelství právem vytýká z důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 1 c) tr. ř. nesprávný výklad ustanovení § 116 tr. z.